

národní
úložiště
šedé
literatury

Snižování byrokratické zátěže podnikání v EU

Lebeda, Václav
2008

Dostupný z <http://www.nusl.cz/ntk/nusl-166130>

Dílo je chráněno podle autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Licence Creative Commons Uveďte autora-Neužívejte dílo komerčně-Nezasahujte do díla 3.0 Česko

Tento dokument byl stažen z Národního úložiště šedé literatury (NUŠL).

Datum stažení: 17.07.2024

Další dokumenty můžete najít prostřednictvím vyhledávacího rozhraní nusl.cz .

SNIŽOVÁNÍ BYROKRATICKÉ ZÁTĚŽE PODNIKÁNÍ V EU

Projekt byl podpořen odborem informování
o evropských záležitostech Úřadu vlády České republiky.

EVROPSKÉ HODNOTY jsou nevládní proevropskou organizací, která pomocí vzdělávací a výzkumné činnosti usiluje o rozvoj občanské společnosti a zdravého tržního prostředí.

Zasazujeme se o...

- demokratičtější a akceschopnější evropské společenství
- liberální a konkurenceschopnou ekonomiku
- uchování dědictví a hodnot západní civilizace
- rozvoj obnovitelných zdrojů a jaderné energetiky
- silnější evropskou obranu
- pevné transatlantické partnerství

Naši vizi je Evropa svobodnější, silnější a bezpečnější.

Naši vizi je evropská společnost vědoma si hodnot a civilizační identity, na kterých stojí. Usilujeme o evropské politické společenství, které z těchto hodnot čerpá, dokáže je chránit a rozvíjet.

Hlásíme se k hodnotám, které považujeme za základ civilizačního rozvoje Západu. Trváme na osobní svobodě a zodpovědnosti, lidské důstojnosti, solidaritě, aktivní občanské společnosti, tržním hospodářství a demokratickém právním státě.

Zachování evropského způsobu života, který je na těchto hodnotách založený, není dnes zdaleka samozřejmostí. Evropa se snadno může stát pouze pasivním objektem globálního vývoje a ztratit tak možnost určovat svůj vlastní osud.

Naším posláním je formulovat a prosazovat řešení, díky nimž bude Evropa svobodnější, bezpečnější, silnější a bude více prosperovat. Proto se věnujeme výzkumné a vzdělávací činnosti, oslovujeme politiky, odborníky a širokou veřejnost.

Evropské hodnoty o.s.

www.evropskehodnoty.cz

info@evropskehodnoty.cz

www.europeanvalues.net

contact@europeanvalues.net

Telefon: 210 088 877

Kancelář:

Vltavská 12

150 00 Praha 5

SNIŽOVÁNÍ BYROKRATICKÉ ZÁTĚŽE PODNIKÁNÍ V EU

Tato publikace vznikla v rámci projektu „Činnost evropských institucí a čeští občané“. Projekt byl podpořen odborem informování o evropských záležitostech Úřadu vlády České republiky.

Snižování byrokratické zátěže podnikání v EU

Zpracoval: Václav Lebeda

Jazyková korektura: Michaela Trakslová

Obálka a sazba: Hana Dovinová

Tisk: OMIKRON Praha spol. s r.o.

Vydavatel: Evropské hodnoty o.s.

Vltavská 12, 150 00 Praha

www.evropskehodnoty.cz

info@evropskehodnoty.cz

© Evropské hodnoty o.s., Praha 2008

ISBN 978-80-904158-4-3

OBSAH

Předmluva	5
Úvod do problematiky – co je to administrativní zátěž a jak s ní bojovat?	7
Snižování byrokratické zátěže podnikání v EU – veřejná debata	11
Rozhovor s Manuelem Santiagem dos Santosem	17
Závěr	27
Akční plán Evropské komise – časový přehled	29
Profily účastníků veřejné debaty	31
Technologie nemohou nahradit kvalifikované úředníky – článek v deníku E15	33
Evropské hodnoty	37

Předmluva

Vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou publikace Evropských hodnot, o.s., jejímž ústředním tématem je snižování administrativní zátěže v Evropské unii. Ač zní možná na první pohled technicky až technokraticky, skrývá v sobě problematika snižování administrativní zátěže konkrétní úspory pro evropské podniky, vyčíslované v řádech desítek až stovek miliónů eur. Věříme, že zejména v době hospodářské krize, zvláště citlivé na náklady, které jsou na evropské podnikatele právními předpisy uvalovány, je toto téma nanejvýš aktuální.

Lze jistě namítnout, že jsou oblasti, které trápí objektivně evropské podniky více, neboť jim přinášejí nepoměrně vyšší náklady než informační povinnosti z nadbytečného „papírování“. Téma snižování administrativní zátěže je však důležité nejen z hlediska konkrétních dopadů, vyčíslených v kvantifikovatelných úsporách pro evropskou ekonomiku. S tímto tématem je spojena i obecnější problematika modernizace státní správy, jejíž rolí je jednoznačně vymezit a všemi dostupnými prostředky vymáhat dodržování pravidel na trhu, ovšem pouze v míře nezbytně nutné. Tedy takové,

do které je intervence státní správy a regulace v obecnějším smyslu přínosná pro rozvoj ekonomiky a uvolnění jejich hybných sil.

Státní správa na evropské i národní úrovni jako otevřený a kvalifikovaný partner podnikatelů i neziskových organizací je i vizí Evropských hodnot. Mezi naše prioritní dlouhodobé závazky patří liberální a konkurenceschopná evropská ekonomika a s ní spojený regulační rámec, který dlouhodobou prosperitu Evropě umožní. Není proto náhodou, že jsme si za jednu z oblastí našeho zájmu, které jsme věnovali veřejnou diskusi, v rámci programu Evropský klub, vybrali právě problematiku snižování administrativní zátěže.

Publikace, kterou jste před několika chvílemi otevřeli, má za cíl přiblížit Vám výsledky této veřejné debaty, pořádané v září 2009 v prostorách CERGE-EI. Na tuto diskusi navazuje i rozhovor se zástupcem Evropské komise Manuelem Santiago dos Santosem, který Vám přinášíme na dalších stránkách, stejně jako článek místopředsedkyně Evropských hodnot Aleny Falathové uveřejněný v deníku Mladá fronta E15, který se stal mediálním partnerem Evropského klubu.

Tato publikace, ale ani uspořádání zářijového Evropského klubu na téma Snižování administrativní zátěže v EU, by nebyly možné bez laskavé pomoci našich partnerů – informační kanceláře Evropského parlamentu, Odboru informování o evropských záležitostech Úřadu vlády ČR, společnosti Fujitsu Technology Solutions s.r.o., nadace Konrad Adenauer Stiftung, Evropského hnutí v ČR a společnosti Donath-Burson-Marsteller. Dovolte, abych jim touto formou na závěr této předmluvy vyjádřil náš upřímný dík za výbornou spolupráci.

Dámy a pánové, příjemné a inspirativní čtení Vám přeje
Václav Lebeda

Úvod do problematiky – co je to administrativní zátěž a jak s ní bojovat?

Evropské podniky jsou denně vystaveny „papírování“ nejrůznějšího druhu. Informační povinnosti, které pro ně vyplývají z legislativy přijímané na evropské úrovni a její transpozice do právních řádů členských států, z národních a v některých případech i regionálních právních předpisů, mají různorodou povahu. Ať už však jde o vyplňování formulářů, ohlašovací povinnost, zpracování povinné dokumentace k předkládané žádosti, získávání povolení či zpracování povinných statistických údajů, tyto informační povinnosti představují pro evropské podniky nezanedbatelné náklady, které ze své povahy nejvíce, avšak zdaleka ne pouze, dopadají na páteř evropské ekonomiky – malé a střední podniky.

Primárním cílem politik snižování administrativní zátěže je tyto náklady v oblastech, ve kterých společenský zisk z informací získaných od podniků nedosahuje nákladů, které musí podniky pro plnění těchto povinností vynaložit, snížit na minimum. Jak ukazují již některá provedená opatření, nejedná se přitom o zanedbatelné částky. Zrušení povinnosti zveřejňovat oznámení

o konání valné hromady u některých podnikatelů v Nizozemí ušetřilo až 90 miliónů eur ročně, zrušení knihy jízd v Dánsku, které bylo inspirací pro podobné zrušení i v České republice, 50 miliónů eur. Náklady na externí kontrolu účetnictví malých podnikatelů v Dánsku byly vyčísleny na 140 miliónů eur.

Snižování administrativní zátěže je třeba chápat v širším kontextu zlepšování regulatorního prostředí a modernizace veřejné správy jak Evropské unie, tak jednotlivých členských států. Nejviditelnější a nejucelenější výsledek tohoto trendu představuje „better regulation“ strategie Evropské komise, představená v roce 2005, která navazuje na akční plán přijatý Prodiho Komisí v roce 2002. „Better regulation“ strategie představuje do jisté míry vyústění tlaku podnikatelů a řady členských států na zlepšení evropské legislativy, které by uvolnilo energii vkládanou do „papírování“ s mnohdy diskutabilním společenským přínosem. Politiku snižování administrativní zátěže nelze proto vnímat jinak než jako část souboru iniciativ, vedle využívání dopadových studií, konzultací či peer review programu OECD.

Jak konkrétně se administrativní zátěž snižuje?

Konkrétní závazky proti zbytečnému „papírování“ přijala Evropská komise v akčním programu pro snížení administrativní zátěže podnikatelů vyhlášeném v lednu 2007 – jeho cílem je snížit administrativní zátěž o 25 % do roku 2012. Komise zároveň vyzvala členské státy, aby přijaly podobné závazky vůči ryze národním předpisům. Česká republika takto například potvrdila v červenci 2007 svůj již dříve plánovaný záměr redukovat administrativní zátěž pro české podnikatele a vyhlásila závazek k jeho dvacetiprocentnímu snížení do roku 2010.

Cílem akčního plánu je zkvalitnění procesu přijímání evropské legislativy, její zjednodušení a zefektivnění její implementace. V tomto smyslu by měl akční plán dopomoci k předcházení vzniku neopodstatněné zátěže a redukovat již existující zátěž.

Pro identifikaci právních předpisů ukládajících nadměrnou zátěž a přípravu návrhů na jejich zjednodušení byl zvolen tzv. Standardní nákladový model (SCM). Akční plán se tak zabývá pouze identifikovanými ustanoveními právních předpisů, které způsobují podnikatelům významné náklady. Tímto způsobem je možné dopady změn kvantifikovat.

Akční plán z ledna 2007 se zaměřil na měření 42 předpisů ve 13-ti prioritních oblastech, které byly vytipovány jako ty, které mají největší dopad na evropské podnikatele. Patří mezi ně například zemědělství, obchodní právo, finanční služby, rybolov, doprava, daně a cla. Pětadvacetiprocentnímu snížení odpovídá potenciálnímu nárůstu HDP EU o 1,5 % neboli úsporu 150 miliard eur.

Z měření provedených nezávislým auditorem vyplývá, že téměř čtyři pětiny zátěže v měřených předpisech připadají na oblast obchodního práva a daní. Téměř za třetinu administrativní zátěže pocházející z EU jsou přitom zodpovědné členské státy – při provádění evropských předpisů totiž vyžadují po podnikatelích povinnosti nad rámec předpisů přijatých na úrovni EU.¹

V návaznosti na měření přichází Evropská komise postupně s návrhy opatření ke snížení administrativní zátěže. Při formulaci těchto návrhů jí asistuje Skupina nezávislých zúčastněných stran na vysoké úrovni, ustanov-

1 Měření auditory v České republice přitom ukazuje, že 76 % informačních povinností, kterými jsou zatíženi čeští podnikatelé, vyplývá z národní legislativy.

vená v září 2007, jíž předsedá bývalý bavorský ministerský předseda Edmund Stoiber a jejímž členem je mimo jiné i bývalý český eurokomisař Pavel Telička.

V jaké fázi je plnění akčního programu Evropské komise nyní, jak postupují členské státy, a především Česká republika v naplňování svých vlastních závazků, či jakou roli může při snižování informačních povinností podnikatelů sehrát IT, byly jedny z hlavních otázek, kterými se zabýval Evropský klub Evroských hodnot v říjnu 2009.

Snižování byrokratické zátěže podnikání v EU – veřejná debata

Dne 24. září, 2009 se v Praze v institutu CERGE-EI konala veřejná diskuse na téma Snížování byrokratické zátěže podnikání v EU v rámci pravidelného cyklu Evropský klub, který pořádá asociace Evropské hodnoty s podporou svých partnerů. Partnerem tohoto Evropského klubu byla společnost Fujitsu. Jako řečníci na diskusi vystoupili Štěpán Hošna, ředitel odboru podnikatelského prostředí na Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR. Zahraničním hostem byl Manuel Santiago dos Santos, jenž je hlavním poradcem ředitelky pro průmyslovou politiku a ekonomické reformy v Evropské komisi. Pohled z podnikatelského prostředí nabídl generální ředitel Fujitsu Technology Solutions Tomáš Rutrle. Moderátorem diskuse byl Jan Žižka, zástupce šéfredaktora deníku E15.

Cílem zářijového Evropského klubu bylo zprostředkovat setkání a diskusi mezi zástupci evropských institucí a podnikatelů a české odborné veřejnosti a tak umožnit lepší informovanost o posledním vývoji a trendech v této oblasti, aby mohli občané a podnikatelé sami zhodnotit, do jaké míry je třeba se zlepšení dožadovat na úrovni EU nebo národní. Mezi diskutující

v publiku zasedli mimo jiné zástupci z České národní banky, Československé obchodní banky, Ministerstva financí ČR, Centra pro ekonomický výzkum, informačního portálu Euroskop, České exportní banky i z Institutu ekonomických studií UK.

Evropský klub se konal v rámci projektu podpořeného Evropským parlamentem a Odborem informování o evropských záležitostech Úřadu vlády ČR. Na projektu se jako partneři podílely i Fujitsu Technology Solutions s.r.o., nadace Konrad Adenauer Stiftung, Evropské hnutí v ČR a společnost Donath-Burson-Marsteller.

Řečníci se soustředili především na tyto klíčové otázky:

- Kde hledat příčiny nedostatečné transparentnosti právních předpisů a nadměrné administrativní zátěže pro podnikání – na národní či evropské úrovni?
- Co nového můžeme čekat od iniciativy Evropské komise ke zlepšení právních předpisů („better regulation strategy“)?
- Jak může modernizace a elektronizace veřejné správy zlepšit podmínky pro podnikání?

Nedostatečná transparentnost fungování evropských institucí pro občany, nadbytečná regulace a administrativní zátěž zejména pro malé a střední podniky jsou jedny z nejvíce kritizovaných oblastí činnosti institucí EU. Tyto kritiky mají za cíl nejčastěji Evropskou komisi, i přes její politiku transparentnosti a vyhlášenou před několika lety. Jak dalece je však za administrativní zátěž zodpovědná Evropská komise, a jakou roli hrají jednotlivé členské státy? Tím vším se zabývala právě tato veřejná debata. Diskuse se mimo jiné také dotkla tématu ekonomického potenciálu snižování adminis-

trativní zátěže a zhodnocení výsledků akčního programu Evropské komise z roku 2007.

Manuel Santiago dos Santos zdůraznil, že regulace na evropské úrovni přináší pozitiva pro podnikatele. Evropská komise přitom nemůže být pokládána za zodpovědnou za případnou přemíru regulace: zákonodárcem je totiž Evropský parlament spolu s Radou. Navíc většina problémů pro podniky vzniká na národní úrovni, ať už při transpozici evropských pravidel, či v důsledku vlastní národní legislativy. Pan Santiago Dos Santos nicméně sebekriticky přiznal, že regulace na evropské úrovni nebyla před deseti lety zcela transparentní. Proto je hlavním cílem strategie „better regulation“ právě zlepšení transparentnosti celého legislativního procesu a jeho zjednodušení. Za velké plus strategie vypíchl především používání předběžných hodnocení dopadu legislativy, které mj. významně snížily počet pozměňovacích návrhů, které s návrhem dané legislativy ne zcela přímo souvisely. Českou republiku pan Santiago Dos Santos označil za jednoho z průkopníků v oblasti snižování administrativní zátěže.

Štěpán Hošna podobně jako Manuel Santiago dos Santos uznal, že Česká republika prošla obdobím, kdy se snažila být „lepší“ regulátorem než EU a „ještě více komplikovat jednotlivá práva a povinnosti“ pro podnikatele. Ohradil se proti námitkám, že transparentnost znamená podléhat lobbyistickým tlakům – velké množství firem se chce chovat a chová zodpovědně, už jen proto, že chtějí své podnikání udržet a rozšiřovat, chtějí být svými klienty vnímáni jako firma s budoucností a i tak si získávat nové klienty. Role MPO a prováděným cílem je v tomto ohledu především s adresáty regulace komunikovat. Státní správa by v žádném případě podle Štěpána Hošny neměla podléhat lobbyistickým tlakům, ale měla by vyhodnocovat

informace, které během konzultací nashromáždí, a následně kvalifikovaně, autoritativně a autonomně rozhodnout.

Vyzdvihl rovněž pozitivní roli RIA (regulatory impact assessments), jak při vzniku záměru regulovat, tak při hodnocení dopadů záměru ex-post. RIA však zřejmě nebudou pro jednotlivá ministerstva povinná.

Tomáš Rutrle se ve svém příspěvku zaměřil na roli IT ve snižování administrativní zátěže. Pozitivně zhodnotil, že složitému a komplexnímu tématu snižování administrativní zátěže se věnuje řada specialistů a že je viditelný nemalý pokrok zejména v oblasti e-governmentu. Zmínil nicméně studii Světové banky „Doing business“, dle které přísluší České republice až 74. místo. Pokles ze 66. místa není podle Tomáše Rutrleho přitom dán tím, že bychom se výrazně zhoršili, ale že ostatní (zejména sousední Rakousko, které se v oblasti e-governmentu za posledních 10 let dostalo do čela pelotonu) zjednodušují své systémy rychleji než Česká republika.

Tomáš Rutrle dále zdůraznil, že snahy o změnu systému k lepšímu velmi často padají za oběť krátkodobým horizontům politických reprezentací, které mají jen málo času udělat takový výsledek, který je pro ně dostačující. Jinými slovy, k dosažení „fotografovatelného“ výsledku, kterým se vládní strany mohou pochlubit, je polovina volebního období, která se většinou považuje za tu, kde lze účinně něco změnit, jednoznačně nedostatečná. Tím spíše, je-li ke změnám potřeba nová legislativa.

Jde-li o roli, kterou by IT mohlo v redukování byrokracie sehrát, je podle Tomáše Rutrleho IT nepochybně skvělým pomocníkem, ale „nedokáže zjednodušit legislativu, suplovat profesionální a kvalifikovanou státní správu, politickou vůli a rozhodnost,“ které jsou dle jeho názoru pro zlepšování podnikatelského prostředí klíčové.

Do diskuse, která následovala po úvodních příspěvcích panelistů, se aktivně zapojil mj. ředitel české pobočky Transparency International David Ondračka. V ozvěně na slova Tomáše Rutrleho zalitoval, že je reforma regulace v České republice často redukována pouze na IT řešení, přičemž dle něj skutečná otázka – profesionalizace státní správy – zůstává nevyřešena.

V návaznosti na dotazy dalších účastníků Evropského klubu pokračovala diskuse především o transparentnosti a roli RIA v české i evropské legislativě.

Štěpán Hošna v této souvislosti vypíchl zejména práci MPO, které v roce 2007 zřídilo Podnikatelskou radu, ve které jsou zastoupeni zástupci zájmových svazů jako Hospodářská komora či Asociace malých a středních podniků, a v rámci které probíhají intenzivní jednání nad připravovanou legislativou. K problematice RIA uvedl, že byla bohužel v České republice naroubována na starý způsob přijímání legislativy na vládní úrovni, výsledkem čehož vzniká pocit, že RIA pouze zdržuje přípravu legislativy. Zmínil rovněž návrh, který by ji učinil pouze fakultativní – bylo by na vedoucím pracovníkovi, zda RIA bude provádět či ne.

Na tuto zmínku reagoval Manuel Santiago dos Santos doporučením, aby RIA a jí podobné nástroje byly systematicky povinné. Bude-li umožněno vedoucím pracovníkům diskrečně rozhodnout, zda RIA bude použita či ne, v 99 % případů to dle Santiaga dos Santose povede k jejímu nevyužití a přežívání starého způsobu přijímání regulace, aniž by došlo ke kýžené změně administrativní a regulační kultury.

Další část diskuse v souvislosti s RIA se dotkla i problematiky datových schránek. Podle Štěpána Hošny je více než pravděpodobné, že byla-li by u datových schránek provedena RIA, Česká pošta by s největší pravděpodobností nebyla vyhodnocena jako nejhodnější operátor. Tomáš Rutrle

na tuto poznámku symptomaticky pokrčil rameny a poznamenal, že rozhodnutí o přidělení správy datových schránek právě České poště vzešlo z Poslanecké sněmovny a je zakotveno v zákoně.

V závěru diskuse došlo i na „transportovatelnost“ antiregulačních opatření z jednotlivých zemí EU. Jako příklad, který se rozhodla podpořit i Česká republika, bylo vypíchnuto zrušení knihy jízd, provedené již dříve v Dánsku. Manuel Santiago dos Santos nicméně upozornil, že i v případě „best practices“ je třeba brát v úvahu národní rozdíly, které do jisté míry činí dobré nápady z jedné země nepoužitelné v jiných státech. V této souvislosti moderátor Jan Žižka již dříve během diskuse zmínil specifikum České republiky – až libertariánská kultura, která v naší zemi vůči regulaci převládá, je zodpovědná za to, že i výraz „better regulation“ je v českém prostředí nonsens: jakákoli regulace, ať už pochází z úrovně EU či národní, je totiž v naší zemi považována za synonymum zla.

Rozhovor s Manuelem Santiago Dos Santosem o snižování administrativní zátěže v EU a strategii „better regulation”

V návaznosti na Evropský klub ze září 2009 jsme požádali o rozhovor jednoho z jeho účastníků, hlavního poradce ředitelky pro průmyslovou politiku a ekonomické reformy na generálním ředitelství Podniky a průmysl Evropské komise, Manuela Santiaga Dos Santose. Zajímal nás mimo jiné další očekávaný průběh plnění akčního plánu pro snižování administrativní zátěže, ale i zhodnocení využívání dopadových studií při předkládání návrhů pro nové evropské předpisy či postavení České republiky ve zlepšování regulatorního rámce ve srovnání s dalšími zeměmi sedmadvacítky.

Pane Santiago Dos Santosi, Evropská komise je často označována za původce nadměrné a zbytečné zátěže na evropské podniky. Je podle Vás tato kritika oprávněná?

Rozhodně ne. Měření, která v poslední době prováděly členské státy, jednoznačně ukazují, že drtivá většina zátěže, která je uvalována na podni-

ky, pochází z národní úrovně – ať už na základě ryze národních předpisů, anebo v důsledku způsobu, jakým byla evropská pravidla transponována na národní úrovni. Podíl informačních povinností pocházejících z úrovně EU je v průměru pouze třetinový, zbytek je dílem národních úřadů. V interpretaci těchto 70 % však musíme být opatrní. V mnoha odvětvích totiž spadá realizace těchto povinností nikoli na orgány národní, ale často i orgány regionální či místní správy, které mají přirozenou tendenci vytvářet specifické předpisy pro ten který region. Do jisté míry lze ten rozdíl vysvětlit rozdělením kompetencí v rámci každého státu.

Obecně lze tedy říct, že toto obvinění je z velké části nefér. Samozřejmě, lze identifikovat některé oblasti, kde je procento evropských předpisů větší než těch 30 %. Toto je typicky příklad životního prostředí, kde je většina stávající legislativy evropského původu, z jednoduchého důvodu – tato legislativa dříve neexistovala a vzhledem k povaze toho, co chceme regulovat, by nemělo smysl, aby ochranu životního prostředí začaly regulovat národní orgány. Nebereme-li však v potaz tuto výjimku, je obvinění, které zmiňujete, v drtivé míře nespravedlivé.

Komise spustila v roce 2007 ambiciózní akční plán na snižování administrativní zátěže pro podniky s cílem snížit je o 25 % do roku 2012. Jaké jsou dosud výsledky akčního plánu a jeho rozvrh na další 3 roky?

Akční plán jsme spustili velice rychle a v jeho provádění jsme byli velice efektivní: ke spuštění došlo v lednu 2007, samotná realizace začala již v červnu 2007. Během šesti měsíců jsme tedy byli schopni upřesnit cíle, kterých chceme dosáhnout, vybrat externího konzultanta, podepsat s ním smlouvu a začít samotnou práci. Myslím, že šest měsíců je skutečně velký úspěch. Do konce roku 2007 jsme učinili řadu doporučení – malých do-

poručení co konkrétně by šlo změnit. Naším úmyslem bylo jednoznačně ukázat členským státům, že po pokroku v této věci doslova dychtíme.

Nyní jsme více méně v polovině hodnocení, proběhlo mapování, měření určených oblastí je ukončeno. Již teď máme poměrně jasnou představu o doporučeních, která učiníme jak směrem dovnitř Komise, tak i k ostatním institucím. Z hlediska původního časového plánu jsme již nyní 25 % napřed.

Pokud jde o doporučení, zmínil bych především dvě hlavní iniciativy, které se dotýkají oblastí s velkými náklady pro podniky. Jedna se týká pravidel účetnictví a revize účetnictví aplikovaných na malé podniky – naší myšlenkou je navrhnout členským státům, aby byly mikrostruktury z těchto povinností vyňaty. Ve druhém doporučení jde o to informovat o předpisech aplikovaných na elektronické fakturování – jinými slovy, podpořit rozvoj elektronického fakturování. Podle studií, které byly provedeny, je rozdíl v nákladech mezi elektronickými fakturami a papírovými fakturami jedna ku sedmé. Pokud se nám tedy podaří posílit užívání elektronických faktur, výrazným způsobem ušetříme.

Potenciál pouze těchto dvou návrhů představuje mnoho ušetřených miliard pro evropskou ekonomiku.

Pochopitelně přijdeme v rámci třinácti oblastí, které byly dosud označeny jako prioritní, s řadou dalších návrhů – tato dvě doporučení jsou ale nejviditelnější.

Rád bych v této souvislosti řekl, že přestože považujeme za důležité, aby ostatní instituce a členské státy tyto návrhy přijaly za své, nejsem si bohužel vůbec jist, do jaké míry budou ostatní instituce schopny s tímto typem návrhů zcela souhlasit, o národních orgánech nemluvě.

Každopádně – nyní jsme tedy v této fázi. Tento měsíc (říjen 2010, pozn. red.) přijímáme střednědobé sdělení o výsledcích měření. Tato data budou spolu s detaily pro jednotlivé sektory zveřejněna Komisí v průběhu října 2009. V následujících měsících budeme ve cvičení pokračovat.

Původně jsme se zaměřili na 42 unijních předpisů, v průběhu procesu jsme přidali dalších 30, dnes tedy hovoříme o 72 předpisech a je velice pravděpodobné, že v následujících měsících ještě další přidáme. Jinými slovy, cvičení se stále rozšiřuje!

Jak byste zhodnotil spolupráci Komise se Skupinou nezávislých zúčastněných stran, jíž předsedá bývalý bavorský premiér Edmund Stoiber?

Spolupracuje se nám velice dobře. Stoiberova skupina byla a je velice prospěšná – ne až tak pokud jde o technickou stránku návrhů, protože technická analýza je zpracovávána Komisí, ale skupina projekt jako takový aktivně zviditelňuje. Obzvlášť pan Stoiber je velmi aktivní – hovoří se zástupci parlamentů, národních autorit, dělá projektu „reklamu“. Z tohoto pohledu je Stoiberova skupina velmi prospěšná.

Podnikatelé si na administrativní zátěž, ať už je na ně uvalena národními orgány, nebo unií, často stěžují. Při pohledu na finanční náklady podniků však tato zátěž představuje pouze nepatrný zlomek. Proč je tedy měřitelným cílům snižování informačních povinností věnována taková pozornost?

Výhodou kvantifikovaných čísel a cílů je, že vám umožňuje vnímat, co se vám již podařilo dokázat a čeho ještě dosáhnout musíte. Psychologicky je to velmi důležité, protože jinak je jakýkoli pokrok velmi složité měřit.

Máte pravdu, vypořádáváme se jen s malou částí starostí, které legislativa podnikům způsobuje. Je to způsob, který je populární, protože prosazuje potřebu dívat se na legislativu pohledem nákladů.

Jedná se ale jen o jednu z věcí, kterých lze dosáhnout. Pokud jde o mě, nemyslím si, že by to bylo úplně to nejdůležitější, ale důraz na snižování nákladů plynoucích z informačních povinností pomáhá nasměrovat pozornost institucí a národních orgánů na potřebu zhostit se reformy vytváření regulace šířeji.

Co je tedy podle Vás důležitější?

Podniky netrápí až tak administrativní zátěž – jakkoli může mít silný iritační potenciál, nejedná se o oblast, ve které by podniky měly největší náklady. Naopak způsob, jak mohou podporovat prodej svých výrobků, náklady na materiál, pracovní sílu, na zajištění finančních prostředků, náklady vstupu na daný trh, získání licencí pro své produkty pro dané území, jsou faktory, které jsou pro podniky nejdůležitější. Přesně na tyto věci bychom se měli zaměřit a napřímit na ně největší část naší energie.

Nemohu zde nezmínit, že přes nedostatek publicity byla EU v reformování své legislativy v posledních letech velmi aktivní. Příkladem mohou být typové zkoušky u automobilů, kde je nyní revidována celá legislativa. Typové zkoušky, to je více než 2 000 směrnic, přes 3 000 právních stran technických specifikací, srozumitelných jen pro specialisty. Tyto specifikace jsou přitom často v rozporu s pravidly Spojených národů, jak byly dohodnuty v Ženevě. Toto dědictví s sebou neseme z dob, kdy našim úkolem bylo harmonizovat v Evropě pravidla, abychom umožnili volný pohyb zboží. Je přitom zřejmé, že pro výrobce tento druh věcí představuje ohromné náklady a je třeba je změnit. To děláme – staráme se, aby automobilový výrobce už

nadále nemusel například dělat nárazové testy u čtyřiceti automobilů, aby mohl být nový typ schválen.

O tyto věci jde ve skutečnosti, jakkoli nejsou viditelné a příliš se o nich nehovoří.

Dalším prokem ve strategii „better regulation“ je systematické používání dopadových studií. Ty mohou být občas kritizovány evropským legislatorem, že jej v přijímání legislativy svazují a dávají tak větší sílu Komisi. Jak byste zhodnotil využívání těchto dopadových studií?

Z důvodů, které jsem vysvětloval během vaší konference, které se týkají způsobu, jakým jsou evropské předpisy přijímány, je využívání nástrojů jako jsou dopadové studie jednoduše nezbytné. Jako základní stavební kámen konsensu, pro politiky a zákonodárce, ale i pro veřejnost v nejširším slova smyslu. Tento druh nástrojů také nutí administrativu a zákonodárce, aby změnily svou kulturu - musí systematicky zdůvodňovat, co a proč dělají.

Zda to dává více váhy Komisi? To je poměrně nefér kritika. Už proto, že unie byla do značné míry členskými státy tlačena, aby podobné nástroje zavedla. Na začátku jsme v Komisi velmi vážali – jakkoli jsme věděli, že musíme změnit svou kulturu. Chápali jsme nicméně, že toto rozhodnutí musíme uvést v praxi, a přijali jsme závazek tak učinit.

Otázkou je, do jaké míry je to co děláme excesivní. V některých případech je to pravda - přijali jsme totiž velmi striktní pravidla, která Komisi nutí používat dopadové studie nejen v případě legislativních návrhů, ale i u obecnějších návrhů týkající se politik EU, které jsou často velmi široké horizontální povahy. U tohoto typu návrhů si nejsem jist, zda kvalita analýz odpovídá energii a prostředkům, které jsme do nich investovali. Jsme si toho ale vědomi a v budoucnu budeme zřejmě více selektivní, pokud jde o výběr

toho, u čeho budeme dopadové studie provádět. Na druhou stranu ale platí, že pokud bychom od počátku nebyli velice striktní, nikdy bychom naši administrativu nedonutili ke změně chování a kultury.

Pro všechny zúčastněné strany – zákonodárce, zainteresované hráče, vlády... jsou dopadové studie také nástrojem, který jim umožňuje podílet se na zdokonalování politik a předpisů. Konzultace je částí procesu, protože data, která jsou často pro tento typ analýzy třeba pocházejí často od účastníků procesu. Za tímto procesem je tedy také snaha vtáhnout ostatní do hry a podílet se na ní – namísto kritizování.

Je prerogativou Komise, kvůli naší institucionální architektuře, po konzultacích a zvážení možných scénářů rozhodnout. Avšak to, co Komise přijímá, je pouze návrh, který ostatní instituce mohou upravit.

Pokud bych to shrnul, řekl bych, že i dopadové studie se výrazně podílely na změně naší kultury a na zvýšení transparentnosti toho, co v Evropě děláme. Naprosto nesouhlasím se všemi výroky, které říkají, že jde o další zátěž, která je unii násilím zavedena.

Kromě změn administrativní kultury, jaké jsou konkrétní výsledky strategie better regulation?

Odpovědí je velký otazník. Intuitivně je zřejmé, že uděláte-li pravidla efektivnější, celkově na tom společenství vydělá. Dokázat to je však velmi těžké. Před několika lety jsem například požádal OECD o studii, která měla identifikovat vazby mezi zlepšením legislativy a změnou ekonomického klimatu. Určité souvislosti existují, ale složitě se to dokazuje. V každém případě si nemyslím, že by kdokoli protestoval proti tomu, abychom naše předpisy učinily efektivnějšími.

Protože jsme v Praze, nemůžeme se vyhnout i „české“ otázce. Česká vláda se také zavázala ke snížení administrativní zátěže o 20 % do roku 2010. Jak byste zhodnotil postavení České republiky ve strategii snižování zátěže pro podniky?

Nemohu se dost dobře vcítit do toho, co kroky vaší vlády představují pro české podniky, protože tolik neznám podnikovou kulturu v České republice. Česká vláda byla nicméně mezi prvními vlaštovkami ve spuštění tohoto typu měření. Do jisté míry také vaše vláda pomohla Komisi definovat rozsah měření na úrovni EU. I z podnětu vaší vlády jsme se rozhodli cvičení omezit na určený počet sektorů – na základě vaší zkušenosti, zkušeností z Dánska a Británie. Uvědomili jsme si totiž, že nemá smysl měřit vše.

České úřady byly také velice aktivní v měření, v České republice bylo implementována řada pozitivních rozhodnutí pro občany a podnikatele. Existují-li mezi podnikateli kritiky, souvisí to možná s tím, že vědí, čím si Česká republika prošla a jak rychle by šlo postupovat. Mohou si říkat, že je třeba více se snažit. Ale při pohledu zvenčí máme pocit, že Česká republika je v této sféře velice aktivní.

Vaše Generální ředitelství a komisař Verheugen vyvinuli veliké úsilí k pomoci malých a středních podniků – např. díky Small Business Actu. Jak se bude podle Vás better regulation strategie vyvíjet s novou Komisí, s ohledem na to, že José Manuel Barroso sice zůstane předsedou, ale Váš komisař se změní?

Nemyslím si, že se toho tolik změní. Upřímně řečeno, je pravda, že pan Verheugen byl velice aktivní, předseda Barroso také, ale ten pohyb vedoucí ke spuštění strategie, která by reformovala regulační manažerské praktiky,

existoval již před příchodem Barrosovy komise, ještě za předsedy Prodiho. A stal se to přirozenou vlastností toho, co děláme.

Jsme nyní v procesu modernizace stávajícího acquis a zavádění nových pravidel v oblastech, kde doposud legislativa neexistovala. Potřeba zajistit, aby byla pravidla efektivnější, je přirozeným rysem toho, co děláme. A tento trend bude pokračovat bez ohledu na to, kdo bude komisař či předseda Komise.

Fakt, že předseda Komise projevil o tuto oblast zvláštní zájem, a že ji chce sám kontrolovat znamená, že v rámci Komise bude pro ní alokováno více prostředků. Trend by byl sice stejný i bez nich, ale uvolnění adekvátních prostředků je velice pozitivní předzvěstí toho, že se nám velice pravděpodobně podaří celý proces urychlit.

Jaké jsou z Vašeho pohledu výzvy reformy regulačního rámce?

Výzvy jsou stále stejné! Musíme zabezpečit, aby to, co děláme na úrovni Komise, odpovídalo tomu, co dělají členské státy v rámci jejich vlastních kompetencí. Musíme překlenout rigidity našeho institucionálního uspořádání. Jedna z potíží, kterou máme v oblastech, které se snažíme zjednodušit je, že ve chvíli, kdy je požádána, aby se vyjádřila k našim návrhům, zasedá Rada toliko v technických formacích, které se povětšinou shodnou na stávající legislativě. Tento druh rigidity se nám daří překlenout jen složitě – chcete-li, je pro nás skutečná výzva právě toto.

Myslíte si, že v souvislosti s institucionální architekturou změni Lisabonská smlouva, bude-li přijata, způsob, jakým je evropská legislativa přijímána. Bude „Lisabon“ vůbec nějakou pomocí pro evropské podnikatele?

V některých ohledech učiní Lisabonská smlouva věci jednoduššími. Výrazně například zredukuje blokace. Budeme-li tedy konfrontováni s kontroverzním návrhem, budeme pochopitelně nadále hledat co nejširší konsensus, ale bude to jednodušší. Kromě toho také Lisabonská smlouva zavádí nové legislativní nástroje, které jsou bližší pojmu regulace, a které nechají zřejmě členským státům menší prostor pro implementaci evropské legislativy. Z pohledu většiny podnikatelů je to výhoda, protože se tak posílí soudržnost a pravidla budou na úrovni EU ucelenější.

(lev)

Závěr

Diskusi o snižování administrativní zátěže v EU, ke které si tato publikace, jakož i veřejná debata v rámci Evropského klubu, klade za cíl přispět, nelze v žádném případě považovat za ukončenou. Kromě nutnosti neustále se zamýšlet nad vhodností regulace v jednotlivých oblastech a tedy nákladech, které s sebou přináší mj. informační povinnosti vyplývající z právních předpisů, totiž téma administrativní zátěže úzce souvisí s rolí veřejné správy jak na úrovni EU, tak na úrovni národní, potažmo regionální.

Za ukončenou v tomto smyslu nelze považovat ani aktivitu Evropské komise, která se k modernizaci svého vlastního aparátu jednoznačně přihlásila. V mezidobí, kdy vznikala tato publikace, publikovala Komise své sdělení o akčním programu pro snižování administrativní zátěže, které ve svých návrzích na další úspory v mnohém předčilo očekávání.

O komplexnosti problematiky snižování administrativní zátěže a obecněji pak modernizace státní správy nejlépe svědčí vyjádření generálního ředitele Fujitsu Technology Solutions s.r.o. Tomáše Rutrleho ze zářijového Evropského klubu: je až s podivem, kolik chytrých mozků se tímto tématem zabývá.

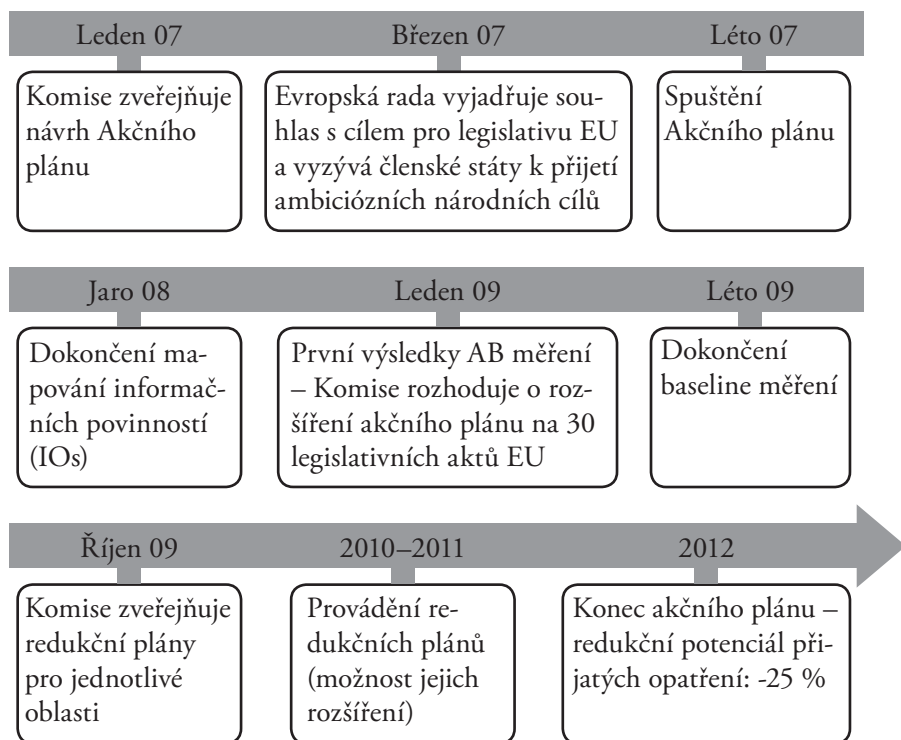
O to zásadnější je při naplňování cílů snižování administrativní zátěže a změny regulačního rámce k lepšímu, tedy lépe uzpůsobenému potřebám hybných sil ekonomiky, souhra a součinnost všech zainteresovaných složek – podnikatelů, národní i evropské veřejné správy. Pouze při nezpochybnitelném závazku a odpovědnosti všech hráčů a vhodném použití IT tam, kde lze jeho přínos nejvíce zhodnotit, lze očekávat skutečné uvolnění dalšího potenciálu evropské ekonomiky.

Je přitom jednoznačné, že podnikatelé nevnímají rozdíl mezi povinnostmi, které jim ukládá předpis přijatý na evropské či národní úrovni. Politický závazek v nastoleném trendu pokračovat a věnovat mu odpovídající prostředky a pozornost jsou proto více než kde jinde zásadní – bez jednoznačného politického zaštitění nemá šanci na úspěch ani přijetí žádoucích úspor pro evropské podnikatele, ani v širším smyslu modernizace státní správy.

Závazek Evropských hodnot být aktivním partnerem jak podnikatelů, tak státní správy, a aktivně se zasazovat o nastavení takového rámce, který umožní dlouhodobou prosperitu zemí Evropské unie, je v tomto smyslu jednoznačný a trvalý.

Václav Lebeda
Praha, říjen 2009

Akční plán Evropské komise – časový přehled

Průběžně: shromažďování podnětů, vytváření návrhů a přijímání opatření ke snížení administrativní zátěže pro podniky

Profily účastníků veřejné debaty

Manuel Santiago dos Santos

je hlavní poradce ředitelky pro průmyslovou politiku a ekonomické reformy na generálním ředitelství Podniky a průmysl Evropské komise. Absolvoval obor Aplikovaná ekonomie IAG na Leuven University. Od roku 1988 pracuje v Komisi, kde se postupně věnoval politickým otázkám souvisejícím s automobilovým průmyslem, konkurenceschopností, mezinárodními obchodními vztahy a právním řízením. V posledních letech byl pan Santiago klíčovým poradcem ve vývoji a zavádění lepších regulačních strategií pro EU, zejména pokud jde o přijetí zjednodušujících nástrojů. Na počátku roku 2000 jako člen komise Mandelkernovy skupiny expertů, prosazoval strategii „better regulation“. V současné době zastupuje komisi v pracovní skupině OECD pro regulační reformy. Předtím pracoval přes 18 let v privátním sektoru. Svoji kariéru začal jako finanční auditor a business analytik v Price WaterhouseCoopers and American Standard Inc (USA). Poté působil v Autoliv Group (SW) jako generální ředitel pro Francii a jako viceprezident koncernu.

Štěpán Hošna

je ředitelem Odboru obchodního prostředí na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Vystudoval veřejnou správu a právo na právnické fakultě Západočeské university v Plzni, kde doposud externě spolupracuje s katedrou veřejné správy. V letech 1996 až 2005 pracoval v několika soukromých společnostech. Od roku 2005 působí na Ministerstvu průmyslu a obchodu, kde se věnuje snižování administrativní zátěže podnikatelů a hodnocení dopadů regulace, a v roce 2009 byl jmenován ředitelem Odboru obchodního prostředí.

Tomáš Rutrle

je generálním ředitelem Fujitsu Technology Solutions s.r.o. Vystudoval Vysoké učení technické, obor Elektrotechnika/Kybernetika. Titul MBA získal na Sheffield Hallam University. V Siemensu vedl tým zabývající se celým telekomunikačním portfoliem pro klíčové telekomunikační společnosti v ČR jako například Český Telecom, Aliatel, BT, České Radiokomunikace a GTS. Od roku 2001 pracoval v Mnichově jako Sales manager. V roce 2003 se stal generálním ředitelem Fujitsu Siemens Computers (od roku 2009 Fujitsu Technology Solutions s.r.o.) pro Českou republiku a Slovensko, kde působí dodnes. Tomáš Rutrle je mimo jiné předsedou představenstva Thomas Mann Gymnasium.

Technologie nemohou nahradit kvalifikované úředníky

Alena Falathová

Reforma české veřejné správy by se dala nazvat „éčkováním“. Mantrou politiků i úředníků se stalo ono atraktivní „e“. Moderní, přátelský a efektivní stát má zajistit eGovernment, respektive jednotlivé projekty, které se za tímto pojmem skrývají. Po zvýšení efektivity státní správy pátrá sdružení eStat. A tak dál. Zavádění moderních technologií do státní správy je jistě nezbytné. Samo o sobě ale nepředstavuje všelék.

200 milionů

Aktivita ministerstva vnitra v oblasti eGovernmentu jsou za posledních dvacet let prvním seriózním pokusem, jak občanům i podnikatelským subjektům zjednodušit kontakt se státní správou. Narážejí však na problémy, které jsou pro celou reformu veřejné správy typické.

Změnit současný systém je velmi komplikované. Máme velmi složitou legislativu a spleť a nepřehledné rozdělení kompetencí a finančních zdrojů

mezi jednotlivá ministerstva a kraje. Na kvalitní provedení změn je navíc potřeba dostatek času. Ten ale nemají politici, kteří potřebují pár měsíců před volbami představit viditelné konkrétní výsledky.

Projekty tak rozsáhlé, jako jsou právě ty kolem eGovernmentu, se při svém zavádění jen málokdy vyhnou technickým problémům a příslivěčným porodním bolestem. To se týká i aktuálního projektu datových schránek, který čeká křest ohněm prvního listopadu 2009. Od tohoto termínu by úřady měly začít komunikovat s firmami výhradně elektronicky. Mimo jiné by měly ušetřit na poštovním až 200 milionů korun ročně. Zda se to však skutečně podaří, zůstává otázkou. Projekty eGovernmentu se totiž staly předmětem politického boje. Z ministerstva vnitra odchází po neshodách s ministrem Martinem Pecinou jeho náměstek Zdeněk Zajíček, který měl projekty elektronizace státní správy ve své kompetenci.

Pomalé Česko

To, že pouhá technologická modernizace nestačí, vyplývá i ze studie Světové banky s názvem Doing business. Ta hodnotí podmínky pro podnikání ve 183 různých zemích světa. Česká republika se oproti loňskému roku propadla o osm příček na 74. místo. Před námi se umístily i země, jako je Botswana, Mongolsko či Bělorusko.

Čím je to způsobeno? Ostatní země zjednodušují své systémy rychleji než my. Podle Tomáše Rutrleho, generálního ředitele české odbočky Fujitsu, české podnikatele trápí zejména problémy s vymáháním pohledávek, pomalé soudy a legislativní paskvily, jakým je třeba zákon o zadávání veřejných zakázek.

Dalším neduhem české veřejné správy je nedostatečná transparentnost. Ani zde nejsou informační technologie všelékem. Hlavní překážkou je ne-

ochota českých politiků schválit důležité legislativní normy, ať jde o zákon o lobbingu, či o služební zákon, který by otevřel cestu k profesionalizaci státní správy.

Víc než IT

Abychom měli opravdu efektivní a přátelskou státní správu, bude zapotřebí udělat více, než jen zavádět nové technologie. I když jsou projekty eGovernmentu (i se všemi jejich nedostatky) velmi důležité a chvályhodné, nemohou suplovat profesionální a kvalifikované úředníky. Nemohou ani zjednodušit legislativu nebo nahradit nedostatek politické vůle a rozhodnosti.

Autorka je místopředsedkyní o.s. Evropské hodnoty
Zveřejněno v deníku Mladá fronta E15, 5. 10. 2009

EVROPSKÉ HODNOTY

jsou nevládní proevropskou organizací, která pomocí vzdělávací a výzkumné činnosti usiluje o rozvoj občanské společnosti a zdravého tržního prostředí.

Zasazujeme se o...

- demokratičtější a akceschopnější evropské společenství
- liberální a konkurenceschopnou ekonomiku
- uchování dědictví a hodnot západní civilizace
- rozvoj obnovitelných zdrojů a jaderné energetiky
- silnější evropskou obranu
- pevné transatlantické partnerství

Naší vizí je Evropa svobodnější, silnější a bezpečnější.

NAŠE PROGRAMY

VÝROČNÍ MEZINÁRODNÍ KONFERENCE

2006 Evropské hodnoty a identita pro 21. století

Hlavním cílem konference bylo popsát a odhalit hodnoty, jež představují základ evropské civilizace, posoudit, do jaké míry se podílí na tvorbě dnešní evropské identity a jakým způsobem se evropské hodnoty a identita

promítají do konkrétní politiky uvnitř EU. Konference byla uspořádána v Brně ve spolupráci s Mezinárodním politologickým ústavem Masarykovy univerzity (IIPS). Konference se zúčastnili přední odborníci ze zahraničí i České republiky, mimo jiné Josef Zieleniec, Nikolas Busse, Ferdinand Kinsky, Christian Stadler či bývalý rakouský velvyslanec Erich Hochleitner.

2007 Hranice, rozšiřování a sousedství EU

Výroční konferencí v roce 2007, jejímž tématem byly „Hranice, rozšiřování a sousedství EU“, byla zaměřena na diskusi o jednoznačném stanovení hranic EU a nalezení nejlepšího modelu spolupráce se sousedními zeměmi EU. Konference se konala pod záštitou Markéty Reedové, náměstkyně primátora hl. m. Prahy, a pod akademickou záštitou Sciences-Po v Paříži. Mezi řečníky vystoupili přední evropští experti na tuto tematiku z oblasti politické i akademické, jako například Alexandr Vondra, Michel Foucher, John Palmer, Franz Fischler, či Sylvie Goulard.

2008 Evropa občanů – Evropa voličů

Třetí výroční konference Evropských hodnot si kladla za cíl definovat, co je to demokratický deficit, kde se nachází a hledat cesty, jak ho minimalizovat. Konference se účastnili přední odborníci ze zahraničí i České republiky. Mimo jiné Enrique Barón Crespo, bývalý předseda Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, Běla Plechanovová, vedoucí katedry mezinárodních vztahů UK, Jürgen Dieringer, vedoucí katedry politologie, Andrásy Universität, Andrew Duff, poslanec Evropského parlamentu, poslanecký klub ALDE, Olivier Ubéda, tajemník UMP pro evropské záležitosti a další.

VEŘEJNÉ DEBATY – EVROPSKÝ KLUB

Při našich veřejných debatách se setkávají experti z akademické sféry a aktéři zapojeni do politického života se zainteresovanou širokou veřejností. Výběr z realizovaných Evropských klubů: **06/2005 Diskusní duel: Turecko – člen nebo partner EU** (panelisté: Jan Zahradil a Josef Zieleniec, moderátor: Martin Veselovský), **10/2006 Evropa: rozum, víra a násilí** (v rámci Fora 2000, host: André Glucksmann, moderátor: Adam Černý), **03/2007 Americké základny v evropské bezpečnosti** (panelisté: Jiří Šedivý, Jiří Schneider, Ondřej Liška), **03/2009 Reforma volebního zákona v ČR** (host: prof. Simon Hix), **09/2009 Snižování byrokratické zátěže v EU** (panelisté: Manuel Santiago dos Santos, Tomáš Rutrle, Štěpán Hošna, moderátor: Jan Žižka)

EUROPEAN VALUES NETWORK

European Values Network (EVN) je platforma pro všechny, kteří věří, že Evropská unie bude schopna čelit globálním výzvám, pouze pokud se stane skutečným politickým společenstvím založeným na společných hodnotách a tradicích. Cílem EVN je vytvořit network aktivních evropských občanů, kteří se chtějí zapojit do hledání a formulování řešení, která povedou k vytvoření svobodnější, silnější, bezpečnější a více prosperující Evropy. V rámci programu EVN vytvářejí účastníci ve skupinách policy papy na aktuální témata. Pracovní skupiny se scházejí na workshopech v Bruselu a Praze, kde mají možnost konzultovat svoji práci s předními evropskými politiky a akademiky. Výstup projektu – publikace policy paperů – je představen na závěrečné konferenci v Praze a následně distribuován po celé Evropské unii.

European Values Network 2007

První ročník European Values Network se konal pod záštitou Elmara Broka, poslance a bývalého předsedy zahraničního výboru Evropského parlamentu, a účastnilo se ho 43 mladých expertů ze 17 zemí Evropské unie.

European Values Network 2008

Druhý ročník European Values Network se konal pod záštitou Prof. Hans-Gert Pötteringa, předsedy Evropského parlamentu. Zúčastnilo se jej 45 mladých akademiků a profesionálů z 15 zemí EU.

European Values Network 2009

Ve třetím ročníku účastníci vytvořili policy papery na témata – vztahy mezi EU a Ruskem, jak zlepšit kooperaci v energetické politice, jak na integraci cizinců v EU a jak naložit s liberalizací trhu. Na 50 účastníků ze 17 zemí diskutovalo i s nejbližšími spolupracovníky předsedy Komise Barrosa či předsedou zahraničního výboru Evropského parlamentu Jacekem Saryusz-Wolskim.

LETNÍ WORKSHOPY

2006 Od identity k evropské integraci

Cílem LŠ bylo prozkoumat vztah mezi evropskou identitou a evropskou integrací, přispět ke vzdělání v této oblasti a přitom podnítit kritické a tvůrčí myšlení studentů. O aktuálních i nadčasových problémech Evropy a evropské integrace na LŠ přednášeli např. Jan Kohout, Michael Žantovský či Karel Kovanda.

2007 Cesta k akceschopné Evropské unii

V rámci letní školy účastníci definovali výzvy, kterým Evropská unie čelí a diskutovali s experty z řad politiků a akademiků o způsobech, jak by se na tyto výzvy měla unie připravit. Na letní škole také vystoupili Jana

Hybášková, Ondřej Liška, Marek Mora a Markéta Pitrová. Na přednášky navazovala interaktivní simulace jednání Evropského parlamentu.

2008 Politický marketing pro volby do Evropského parlamentu

Expertní workshop určený pro mladé lidi aktivní v politice a občanské společnosti se zaměřil na praktický trénink využívání nástrojů a metod politického marketingu a komunikace se zaměřením na volby do Evropského parlamentu. S přednáškami mimo jiné vystoupili Cyril Svoboda, Jaroslav Zvěřina, Miroslav Mareš a Alexander Braun.

2009 Politická komunikace a EU

Tentokrát se workshop zaměřil především na problematiku efektivní komunikace a jeho cílem bylo odborně vyškolit skupinu aktivních osob, která bude schopna získané informace a zkušenosti využívat a rozšiřovat v rámci své působnosti. Mezi hosty a lektory mimo jiné vystoupili Lukáš Macek, Jan Punčochář, Daniel Kaiser.

NAŠI PARTNEŘI

Mezi stálé či příležitostné partnery EH patří instituce EU, orgány státní správy ČR, velvyslanectví evropských států v Praze, nadace, neziskové, výzkumné a vzdělávací organizace, média i komerční společnosti z ČR a zahraniční. Hlavními finančními partnery jsou: Konrad Adenauer Stiftung, MAITREA a.s., Evropská komise, Evropský parlament, Evropské hnutí v České republice.

Štěpán Hošna: ředitel odboru podnikatelského prostředí na Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR, Manuel Santiago dos Santos: hlavní poradce ředitelky pro průmyslovou politiku a ekonomické reformy v Evropské komisi a Jan Žižka: zástupce šéfredaktora deníku E15

Účastníci Evropského klubu I.

Účastníci Evropského klubu I. na recepci

Účastníci Evropského klubu I. na recepci

Jan Žižka a Tomáš Rutrle: generální ředitel Fujitsu Technology Solutions

Štěpán Hošna, Manuel Santiago dos Santos, Jan Žižka, Tomáš Rutrle a Radko Hokovský

Z obsahu:

„České podnikatele trápí zejména problémy s vymáháním pohledávek, pomalé soudy a legislativní paskvily, jakým je třeba zákon o zadávání veřejných zakázek.“

Tomáš Rurtle

„Výzvy reformy regulačního rámce jsou stále stejné! Musíme zabezpečit, aby to, co děláme na úrovni Komise, odpovídalo tomu, co dělají členské státy v rámci jejich vlastních kompetencí. Musíme překlenout rigidity našeho institucionálního uspořádání.“

Manuel Santiago dos Santos

„Kromě nutnosti neustále se zamýšlet nad vhodností regulace v jednotlivých oblastech a tedy nákladech, které s sebou přináší mimo jiné informační povinnosti vyplývající z právních předpisů, totiž téma administrativní zátěže úzce souvisí s rolí veřejné správy jak na úrovni EU, tak na úrovni národní, potažmo regionální.“

Václav Lebeda

ISBN 978-80-904158-4-3